

kładowej służby zdrowia, służby przeciwpożarowej oraz zaproszeni przedstawiciele urzędów górniczych.

4. Naradę prowadzi przewodniczący rady zakładowej.

H. Sposób dokonywania przeglądów.

1. Społecznych przeglądów warunków bezpieczeństwa i higieny pracy dokonuje komisja przeglądowa, która może powoływać zespoły robocze. Przeglądy te odbywają się we wszystkich zakładach górniczych co najmniej raz do roku. W miarę możliwości należy je przeprowadzać łącznie z generalnymi inspekcjami zakładów górniczych, w terminach uzgodnionych z jednostką nadrzędną.

2. O miejscu i terminie przeglądu należy zawiadomić okręgowy urząd górniczy, powiatowy bądź miejski komitet partyjny, zarząd okręgowy związku zawodowego, technicznego inspektora pracy, państwowego inspektora sanitarnego oraz jednostkę nadrzędną nad przedsiębiorstwem górniczym, najpóźniej na dwa tygodnie przed datą przeglądu. W zawiadomieniu należy podać program i szczegółowe zadania przeglądu.

3. Zadaniem komisji przeglądowych jest:

- 1) skontrolowanie realizacji uchwał Rady Ministrów, zarządzeń resortowego ministra i jednostki nadrzędnej oraz organów sprawujących nadzór nad bezpieczeństwem i higieną pracy w górnictwie;
- 2) przeanalizowanie wypadków przy pracy i chorób pochodzenia zawodowego oraz ustalenie źródeł i przyczyn ich powstania;
- 3) skontrolowanie realizacji zaplanowanych inwestycji z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 4) skontrolowanie sposobu i celowości wykorzystania funduszy przeznaczonych na bezpieczeństwo i higienę pracy.

4. Ze względu na bezpieczeństwo i higienę pracy oraz profilaktykę w zakresie walki z wypadkami i chorobami zawodowymi komisja powinna zwracać szczególną uwagę na następujące zagadnienia:

- 1) ładu i porządku w zakładzie pracy,

- 2) wentylacji wyrobisk górniczych i pomieszczeń,
- 3) zabezpieczeń przeciwpożarowych,
- 4) rodzaju stosowanego światła i oświetlenia miejsc pracy,
- 5) prawidłowego stosowania podsadki,
- 6) właściwego przechowywania środków strzałowych,
- 7) działania łączności telefonicznej i sygnalizacyjno-alar-mowej,
- 8) zaopatrzenia załogi w sprzęt ochronny, sprzęt ochrony osobistej i odzież ochronną,
- 9) zgodności z przepisami, okresu i sposobu szkolenia młodych i nowo przyjętych robotników,
- 10) stanu urządzeń higieniczno-sanitarnych na dole i na powierzchni.

5. Szczegółowe instrukcje co do sposobu przeprowadzania społecznych przeglądów warunków bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach górniczych wydaje, w razie potrzeby, właściwy minister w porozumieniu z zarządem głównym związku zawodowego i Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego.

III. Sposób wykorzystania materiałów i wniosków.

1. Po zakończeniu prac zakładowa komisja przeglądowa, na podstawie zebranych materiałów, ustala doraźne wnioski zmierzające do usunięcia stwierdzonych niedociągnięć i zaniechań z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy oraz opracowuje ogólnozakładowy projekt planu poprawy warunków pracy na lata następne.

2. Zauważone podczas przeglądu uchybienia oraz wnioski doraźne powinny być ujęte w protokoły i wpisane do rejestru bezpieczeństwa i higieny pracy. Protokół komisji należy przedstawić dyrektorowi przedsiębiorstwa górniczego, okręgowemu urzędowi górniczemu, technicznemu inspektorowi pracy, państwowemu inspektorowi sanitarnemu, zarządowi okręgowemu związku zawodowego oraz jednostce nadrzędnej nad przedsiębiorstwem górniczym.

3. Projekt planu poprawy warunków pracy, opracowany przez komisję zakładową, powinien być przedstawiony do zatwierdzenia na konferencji samorządu robotniczego.

293

UCHWAŁA Nr 221 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1960 r.

w sprawie określenia terminów przejścia szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 10 września 1956 r. o przejściu szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty (Dz. U. Nr 41, poz. 186) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Minister Oświaty przejmie w terminie do dnia 31 grudnia 1960 r. szkoły zawodowe podległe Ministrowi Kultury i Sztuki — technika budowy instrumentów muzycznych.

2. Szczegółowe terminy przejścia szkół wymienionych w ust. 1 określi Minister Oświaty w porozumieniu z Ministrem Kultury i Sztuki.

§ 2. W sprawach nie unormowanych niniejszą uchwałą stosuje się odpowiednio przepisy uchwały nr 519 Rady Ministrów z dnia 10 września 1956 r. w sprawie przejścia szkolnictwa zawodowego przez Ministra Oświaty (Monitor Polski Nr 87, poz. 1005).

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Oświaty oraz zainteresowanym ministrom i kierownikom urzędów centralnych.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

294

UCHWAŁA Nr 222 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1960 r.

w sprawie zadań i zasad działania Centralnego Ośrodka Doskonalenia Kadr Kierowniczych.

§ 1. Centralny Ośrodek Doskonalenia Kadr Kierowniczych z siedzibą w m. st. Warszawie podlega Komitetowi Pracy i Plac, zwanemu dalej „Komitetem”, i działa jako zakład budżetowy.

§ 2. Zadaniem Centralnego Ośrodka Doskonalenia Kadr Kierowniczych, zwanego dalej „Ośrodkiem”, jest:

- 1) opracowywanie programów, metodyki, organizacji doskonalenia kadr oraz materiałów nauczania i pomocy nauko-

wych dla kursów, seminariów itp., podnoszących kwalifikacje kadr kierowniczych w zakresie niezbędnym do prawidłowego wykonywania funkcji kierowniczych:

- 2) organizowanie oraz prowadzenie kursów i seminariów dla wykładowców i instruktorów w zakresie określonym w pkt 1 oraz udzielanie zainteresowanym resortom pomocy w szkoleniu w kraju i za granicą specjalistów w tym zakresie;
- 3) koordynowanie programów i metod doskonalenia kadr kierowniczych, opiniowanie projektów kursów organizowanych przez resorty i instytucje oraz udzielanie resortom i instytucjom w tym zakresie pomocy rzeczowej i lachowej.

§ 3. 1. Dyrektora Ośrodka powołuje Przewodniczący Komitetu.

2. Zastępców dyrektora Ośrodka powołuje Przewodniczący Komitetu na wniosek dyrektora Ośrodka.

§ 4. Zobowiązuje się Przewodniczący Komitetu do przedstawienia w terminie do dnia 31 grudnia 1964 r. projektów aktów prawnych regulujących całością zagadnień związanych z doskonaleniem kadr kierowniczych w kraju oraz uprawnienia osób, które korzystały z różnych form doskonalenia kadr kierowniczych.

§ 5. 1. Przy Komitecie działa jako organ opiniotwórczy i doradczy Rada do Spraw Doskonalenia Kadr Kierowniczych.

2. W skład Rady wchodzi Przewodniczący Komitetu jako jej przewodniczący oraz członkowie powołani przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

3. Rada działa na podstawie regulaminu nadanego przez Przewodniczącego Komitetu.

§ 6. Zasady wynagradzania pracowników Ośrodka określają odrębne przepisy.

§ 7. 1. Dyrektor Ośrodka może powoływać doradców oraz specjalistów spoza Ośrodka dla prowadzenia zajęć, a także tworzyć komisje z udziałem takich specjalistów.

2. Stawki wynagrodzeń prowadzących zajęcia oraz stawki wynagrodzeń za udział w komisjach określają odrębne przepisy.

§ 8. Opłaty za uczestnictwo w kursach oraz za usługi świadczone przez Ośrodek określa Przewodniczący Komitetu.

§ 9. Zobowiązuje się właściwych ministrów (kierowników urzędów centralnych) do ułatwienia Ośrodkowi współpracy z podległymi im jednostkami oraz udostępniania przez te jednostki posiadanych materiałów i danych potrzebnych do prac Ośrodka.

§ 10. Statut Ośrodka zatwierdza Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

§ 11. Upoważnia się Ministra Finansów do dokonania w zatwierdzonym planie finansowym Ośrodka na rok 1960 zmian wynikających z wprowadzenia nowej tabeli stawisk i siatki płac w ramach środków finansowych ustalonych na rok 1960.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

295

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 16 lipca 1960 r.

w sprawie sposobu usuwania nieczystości z terenów kolejowych.

Na podstawie art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o utrzymaniu czystości i porządku w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 167) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nieczystości w rozumieniu niniejszego zarządzenia stanowią odpadki domowe, zmiotki domowe i uliczne, wydaliny ludzkie i zwierzęce, śmieci oraz ścieki i wody opadowe z terenów kolejowych.

§ 2. 1. Nieczystości nagromadzone w zbiornikach powinny być usuwane do miejsc, które zostaną przeznaczone na ten cel przez właściwy organ prezydium miejskiej rady narodowej (rady narodowej osiedla).

2. Opróżnianie zbiorników stałych, służących do gromadzenia nieczystości, powinno odbywać się:

- 1) w ciepłej porze roku (od 1 maja do 30 września) — przynajmniej dwa razy w miesiącu,
- 2) w pozostałych okresach — w miarę potrzeby, z tym że zbiorniki nie mogą ulegać przepełnieniu i nieczystości stałe nie mogą być gromadzone obok zbiorników, a nieczystości płynne wylewać się z dolów ustępowych lub osadników.

3. Usuwanie nieczystości może być dokonywane:

- 1) we własnym zakresie przez jednostki organizacyjne Polskich Kolei Państwowych, jeżeli dysponują one taborem odpowiadającym warunkom określonym w § 7 rozporządzenia

Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 9 grudnia 1959 r. w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać urządzenia do gromadzenia, usuwania i unieszkodliwiania nieczystości oraz sposobu korzystania z tych urządzeń (Dz. U. z 1960 r. Nr 1, poz. 21).

- 2) przez komunalne zakłady oczyszczania lub przez inne osoby na zlecenie jednostek organizacyjnych Polskich Kolei Państwowych nie dysponujących odpowiednim taborem.

§ 3. Do ustępów publicznych na terenach kolejowych stosuje się odpowiednio przepisy § 10 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej powołanego w § 2 ust. 3 pkt 1.

§ 4. Nieczystości zawierające składniki niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzi i zwierząt powinny być unieszkodliwiane zgodnie z obowiązującymi przepisami sanitarnymi.

§ 5. Ścieki z terenów kolejowych przed wprowadzeniem ich do komunalnych urządzeń kanalizacyjnych lub do ziemi i wód gruntowych powinny być oczyszczane i odpowiadać warunkom określonym w trybie art. 7 ustawy z dnia 22 kwietnia 1959 r. o utrzymaniu czystości i porządku w miastach i osiedlach (Dz. U. Nr 27, poz. 167).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. D. Tarantowicz